

ΠΛΑΙΣΙΟ

Οι εποπτικές αρμοδιότητες της Τράπεζας της Ελλάδος στο νέο χρηματοοικονομικό περιβάλλον

Με βάση το άρθρο 55Α του Καταστατικού της, η Τράπεζα της Ελλάδος “ασκεί την εποπτεία στα πιστωτικά ιδρύματα, καθώς και στις ακόλουθες κατηγορίες επιχειρήσεων και οργανισμών του χρηματοπιστωτικού τομέα της οικονομίας: (α) εταιρίες χρηματοδοτικής μίσθωσης, (β) εταιρίες πρακτορείας επιχειρηματικών απαιτήσεων, (γ) εταιρίες αμοιβαίων εγγυήσεων, (δ) ταμεία αντεγγύησης, (ε) ανταλλακτήρια συναλλάγματος, και (στ) εταιρίες διαμεσολάβησης στις διατραπεζικές αγορές”. Στόχοι της εποπτείας αυτής είναι “η σταθερότητα και αποτελεσματικότητα του πιστωτικού συστήματος και γενικότερα του χρηματοπιστωτικού τομέα της οικονομίας” και “επίσης η εποπτεία αποβλέπει στη διαφάνεια των διαδικασιών και των όρων των συναλλαγών των υποκειμένων σε αυτή”. Με δεδομένα τον κυρίαρχο ρόλο της τραπεζικής διαμεσολάβησης στη χρηματοδότηση της οικονομίας και την καθοριστική συμμετοχή των τραπεζών στα συστήματα πληρωμών¹ και τις αγορές χρήματος και κεφαλαίων², η σταθερότητα του χρηματοπιστωτικού συστήματος και κατ’ ακολουθίαν η ομαλή λειτουργία των αγορών και η ανάπτυξη της οικονομίας εξαρτώνται ουσιαστικά από τη σταθερότητα και την αποτελεσματική λειτουργία του τραπεζικού συστήματος.

Στο παρόν Πλαίσιο γίνεται συνοπτική περιγραφή των εποπτικών αρμοδιοτήτων της Τράπεζας της Ελλάδος, όπως αυτές καθορίζονται από το Καταστατικό της και τη νομοθεσία.

1. Εποπτεία

Η ανάγκη άσκησης εποπτείας στις τράπεζες προκύπτει από το διαμεσολαβητικό ρόλο που αυτές διαδραματίζουν μεταξύ καταθετών και δανειοληπτών. Οι τράπεζες δανείζουν, κατά κανόνα μακροπρόθεσμα, πολλαπλάσιο ποσό των ιδίων κεφαλαίων τους το οποίο αντλούν από τους καταθέτες και είναι (γενικά) υποχρεωμένες να επιστρέψουν σε πρώτη ζήτηση. Ειδικότερα, οι τράπεζες επιτελούν σημαντικό ρόλο στη μετατροπή της διάρκειας (από σχετικά βραχυπρόθεσμες καταθέσεις σε πιο μακροπρόθεσμα δάνεια), της ποσότητας (από μικρές καταθέσεις σε σχετικά μεγάλα δάνεια), του κινδύνου (χορήγηση δανείων υψηλότερου κινδύνου από αυτόν που θα ήταν διατεθειμένοι να αναλάβουν οι καταθέτες) και του βαθμού ρευστότητας (τοποθετήσεις σε λιγότερο ρευστά στοιχεία από ό,τι οι καταθέσεις) των διαθέσιμων δανειακών κεφαλαίων. Κρίσιμο παράγοντα για τη σταθερότητα του πιστωτικού συστήματος, τη δυνατότητα δηλαδή οι τράπεζες να συνεχίζουν να επιτελούν ομαλά

---

¹ Σύμφωνα με το Καταστατικό της (άρθρα 2 και 55), η Τράπεζα της Ελλάδος προωθεί και επιβλέπει την ομαλή λειτουργία των συστημάτων πληρωμών, καθώς και συστημάτων διαπραγματεύσεως, διακανονισμού και εκκαθάρισης εξωχρηματιστηριακών συναλλαγών επί τίτλων και λοιπών χρηματοπιστωτικών μέσων και, ενεργώντας σύμφωνα με τις εκάστοτε ισχύουσες διατάξεις που διέπουν το Ευρωπαϊκό Σύστημα Κεντρικών Τραπεζών, δύναται να θέτει τους κανόνες λειτουργίας τους.

² Τα πιστωτικά ιδρύματα που εποπτεύονται άμεσα από την Τράπεζα της Ελλάδος αποτελούν το 80% του χρηματοπιστωτικού τομέα. Εάν συμπεριληφθούν και οι επιχειρήσεις του χρηματοπιστωτικού τομέα που ελέγχονται από τις τράπεζες, τότε το ποσοστό αυτό υπερβαίνει το 90%.

αυτό το ρόλο, αποτελεί η εμπιστοσύνη των καταθετών σε αυτές. Στόχος των εποπτικών αρχών είναι να εδραιώσουν την εμπιστοσύνη αυτή με τη διασφάλιση της οικονομικής ευρωστίας των επιμέρους πιστωτικών ιδρυμάτων και την ενίσχυση της ικανότητάς τους να αντιμετωπίζουν τις επιπτώσεις από τυχόν εξωγενείς διαταραχές, συμβάλλοντας στη σταθερότητα του ευρύτερου χρηματοπιστωτικού συστήματος της χώρας.

Σε ένα σύστημα απελευθερωμένο από διοικητικούς περιορισμούς, οι τοποθετήσεις των τραπεζών υπόκεινται σε πλήθος κινδύνων, τους οποίους είναι κατά κανόνα δύσκολο, αν όχι αδύνατον, να αξιολογήσουν επαρκώς οι καταθέτες, εκτός των άλλων επειδή δεν διαθέτουν την αναγκαία προς τούτο πληροφόρηση. Επιπλέον, οι τράπεζες, καθώς η κερδοφορία τους σχετίζεται άμεσα με την ανάληψη κινδύνων, έχουν κίνητρο να αναλαμβάνουν υψηλότερους κινδύνους από αυτούς που αναλογούν στους μετόχους τους (δηλ. στα ίδια κεφάλαιά τους). Με τον τρόπο αυτό, μέρος των κινδύνων μεταφέρεται στους καταθέτες τους ή και ευρύτερα στο κοινωνικό σύνολο, στην περίπτωση που τυχόν αποτυχία συγκεκριμένης τράπεζας επηρεάσει την εμπιστοσύνη σε ολόκληρο το πιστωτικό σύστημα. Για την κάλυψη των κινδύνων αυτών και την αποτροπή του κινδύνου μαζικής ανάληψης καταθέσεων λειτουργούν τα συστήματα εγγύησης των καταθέσεων, τα οποία όμως καλύπτουν το ποσό των καταθέσεων ανά καταθέτη έως ένα ορισμένο ύψος. Έτσι, ο έλεγχος των κινδύνων που αναλαμβάνουν τα επιμέρους πιστωτικά ιδρύματα έχει ανατεθεί σε ανεξάρτητες αρχές, ώστε να πιστοποιείται ότι οι κίνδυνοι αυτοί βρίσκονται μέσα σε (γενικώς) αποδεκτά όρια και να διασφαλίζεται το δημόσιο συμφέρον. Σε ορισμένες χώρες μάλιστα οι εποπτικές αρχές καλύπτουν και θέματα σχετικά με την προστασία των συναλλασσομένων και των καταναλωτών.

Η εποπτεία των τραπεζών, όπως αυτή εξειδικεύεται στο Κεφάλαιο Ε' του Ν. 3601/2007 (άρθρα 25-29) και στις σχετικές Πράξεις Διοικητή της Τράπεζας της Ελλάδος (ΠΔ/ΤΕ 2587 έως και 2596/20.8.2007), αφορά τον έλεγχο της φερεγγυότητας, της ρευστότητας, της κεφαλαιακής επάρκειας και της συγκέντρωσης κινδύνων, την επάρκεια της εταιρικής διακυβέρνησης, περιλαμβανομένων των συστημάτων εσωτερικού ελέγχου και διαχείρισης κινδύνων, καθώς και τις στρατηγικές και τις διαδικασίες για τη διασφάλιση της διατήρησης των ιδίων κεφαλαίων των πιστωτικών ιδρυμάτων στο επίπεδο που απαιτείται για την κάλυψη των κινδύνων που αναλαμβάνουν.

Η αρμοδιότητα εποπτείας των πιστωτικών ιδρυμάτων περιλαμβάνει τη θέσπιση υποχρεωτικών κανόνων και την παρακολούθηση της εφαρμογής τους, εκτείνεται δε από την παροχή της άδειας λειτουργίας³, του ελέγχου της καταλληλότητας του Διοικητικού Συμβουλίου, της Διοίκησης και των στελεχών που εκπληρώνουν βασικές λειτουργίες, την απαίτηση λήψης διορθωτικών μέτρων, μέχρι και την επιβολή κυρώσεων⁴ (που υπό προϋποθέσεις δημοσιοποιούνται), περιλαμβανομένης και της ανάκλησης της άδειας λειτουργίας των πιστωτικών ιδρυμάτων.

Το πλαίσιο “Βασιλεία II” (Ν. 3601/2007) κινείται προς την κατεύθυνση της προσέγγισης των στόχων των τραπεζών προς αυτούς των εποπτικών αρχών, καθώς

---

³ Βλ. και ΠΔ/ΤΕ 2603 και 2604/2008.

⁴ Βλ. ΠΔ/ΤΕ 2602/2008 σχετικά με την αύξηση των ανώτατων ορίων διοικητικών κυρώσεων.

αποβλέπει να φέρει τις εποπτικές κεφαλαιακές απαιτήσεις όσο το δυνατόν πλησιέστερα στο (εσωτερικό) οικονομικό κεφάλαιο των τραπεζών.

Πράγματι, βασική καινοτομία του πλαισίου “Βασιλεία II” είναι η ανάδειξη της σημασίας που έχουν για τη διατήρηση της ευρωστίας μιας τράπεζας η κατανόηση και μέτρηση των κινδύνων που αναλαμβάνει, η σύνδεση των κινδύνων με τα ίδια κεφάλαια και η εν γένει συνετή διαχείριση κινδύνων από τη Διοίκηση και το Διοικητικό Συμβούλιο, καθώς και η αξιολόγηση των προοπτικών, και βεβαίως ο εσωτερικός έλεγχος αλλά και ο έλεγχος από εξωτερικούς ελεγκτές.

2. Ο ρόλος των εποπτικών αρχών στο νέο θεσμικό πλαίσιο

Από την προαναφερθείσα νομοθεσία προκύπτει με σαφήνεια ότι οι εποπτικές αρχές οφείλουν να εκτιμούν σε μεσοπρόθεσμο ορίζοντα αν οι κίνδυνοι που αναλαμβάνουν τα πιστωτικά ιδρύματα καλύπτονται από τα ίδια κεφάλαιά τους, ιδιαίτερο χαρακτηριστικό των οποίων αποτελεί και η απόδοσή τους, εφόσον βεβαίως αυτή πραγματοποιείται μέσα σε συνθήκες όπου τηρούνται οι κανόνες νομιμότητας. Ωστόσο, οι εποπτικές αρχές δεν προσδιορίζουν το επίπεδο αποδεκτού κινδύνου που πρέπει να αναλαμβάνει κάθε τράπεζα και κατά συνέπεια δεν καθορίζουν την τιμολόγηση των τραπεζικών προϊόντων (όπως συνέβαινε υπό το καθεστώς των διοικητικών ρυθμίσεων που καταργήθηκαν στην αρχή της δεκαετίας του 1990), ούτε, βεβαίως, συναποφασίζουν με τις διοικήσεις των επιμέρους τραπεζών για τις σχετικές πολιτικές.

Ειδικότερα, ο έλεγχος από την Τράπεζα της Ελλάδος γίνεται με βάση⁵: (α) προκαθορισμένους κανόνες, ή (β) τα εσωτερικά υποδείγματα των ιδίων των τραπεζών, καθώς και τις αναφορές που οφείλουν οι τράπεζες να υποβάλλουν κάθε τρίμηνο στην Τράπεζα της Ελλάδος.

Καινοτόμο στοιχείο του πλαισίου “Βασιλεία II” είναι ο Πυλώνας II⁶, με τον οποίο θεσπίζονται υποχρεώσεις: τα εποπτευόμενα ιδρύματα πρέπει να αξιολογούν τα ίδια τους κινδύνους που αναλαμβάνουν και την επάρκεια των κεφαλαίων τους, ενώ οι εποπτικές αρχές πρέπει να αξιολογούν τις εκτιμήσεις των κινδύνων στις οποίες προβαίνουν τα πιστωτικά ιδρύματα.

Οι βασικές αρχές που διέπουν την αξιολόγηση αυτή αποβλέπουν στην αντιμετώπιση της μεταβλητότητας των ιδίων κεφαλαίων, ώστε να αποτρέπεται έγκαιρα η μείωση του Δείκτη Κεφαλαιακής Επάρκειας κάτω από το ελάχιστο επιτρεπόμενο όριο.

Ως εκ τούτου η προληπτική εποπτεία δεν παρακολουθεί μόνο τον κίνδυνο ρευστότητας που προαναφέρθηκε ή τον πιστωτικό κίνδυνο, δηλαδή τον κίνδυνο ζημίας από την αδυναμία του υποχρέου να αποπληρώσει τις οφειλές του⁷. Αφορά επίσης τον κίνδυνο αγοράς, δηλαδή τις ζημιές που μπορούν να προέλθουν από τη μεταβολή των τιμών των τίτλων και των επιτοκίων, το λειτουργικό κίνδυνο δηλ. τις ζημιές που προέρχονται από ανεπάρκεια των διαδικασιών, τα συστήματα, τον

⁵ Βλ. ΠΔ/ΤΕ 2588, 2589 και 2590/2007.

⁶ Βλ. ΠΔ/ΤΕ 2595/2007.

⁷ Ορισμένοι αναλυτές τείνουν να υποεκτιμούν ή και να παραβλέπουν το σημαντικό αυτό κίνδυνο για τα πιστωτικά ιδρύματα.

ανθρώπινο παράγοντα ή και εξωτερικά συμβάντα, το στρατηγικό κίνδυνο από αιφνίδιες και μη προβλεπτές μεταβολές των συνθηκών και τις επιπτώσεις του ανταγωνισμού, τον κίνδυνο χώρας, δηλαδή τη δυνητική αδυναμία μη αποπληρωμής κεφαλαίων εκφρασμένων σε ξένο νόμισμα που οφείλεται σε αδυναμία της τοπικής αγοράς ή των τοπικών αρχών να εκπληρώσουν τις υποχρεώσεις τους, κ.ά.

Παράλληλα όμως, η μεθοδολογία και οι πρακτικές που εφαρμόζονται θα πρέπει να ικανοποιούν και τις ακόλουθες απαιτήσεις και ανάγκες:

— Την εύλογη απαίτηση των εποπτευόμενων πιστωτικών ιδρυμάτων για διαφοροποιημένη αντιμετώπιση από τις εποπτικές αρχές, ανάλογα τόσο με το μέγεθος και την πολυπλοκότητα των συναλλαγών τους όσο και με την αποτελεσματικότητα της διαχείρισης κινδύνων και των μηχανισμών ελέγχου που εφαρμόζουν.

— Την ανάγκη για διαφάνεια. Η αποτελεσματικότητα της εποπτείας που ασκεί η Τράπεζα της Ελλάδος υπόκειται σε διαρκή παρακολούθηση και αξιολόγηση από διεθνείς φορείς και άλλους ιδιωτικούς οργανισμούς αξιολόγησης. Η αξιολόγηση αυτή αποτελεί αναπόσπαστο τμήμα της συνολικής αξιολόγησης της χώρας ως προς το βαθμό κινδύνου που αναλαμβάνουν οι ξένοι επενδυτές αλλά και, ιδίως, ως προς το αν ο τραπεζικός τομέας αποτελεί πηγή συστημικού κινδύνου σε εθνικό και διασυνοριακό επίπεδο. Πρέπει να επισημανθεί ότι από τις αξιολογήσεις που έχουν διενεργηθεί διαπιστώθηκε ότι η Τράπεζα της Ελλάδος ασκεί αποτελεσματικά τον εποπτικό ρόλο της, παρά την αναπόφευκτη ανάγκη διαρκών προσαρμογών στις διαδικασίες, τη μεθοδολογία και τις πρακτικές που εφαρμόζει.

— Την ανάγκη εναρμόνισής τους με τα διεθνή πρότυπα. Σε ευρωπαϊκό επίπεδο, ιδίως το τελευταίο διάστημα, ως πρώτη προτεραιότητα έχει τεθεί η σύγκλιση των εποπτικών πρακτικών, με στόχο όχι μόνο την αποτελεσματικότητα της εποπτείας τόσο σε ομαλές περιόδους όσο και σε περιπτώσεις διασυνοριακής κρίσης, αλλά και για τη μείωση ή και εξάλειψη των επικαλύψεων που αυξάνουν το διοικητικό κόστος της εποπτείας. Είναι χαρακτηριστικό ότι στο πρόσφατο Συμβούλιο Υπουργών Οικονομίας και Οικονομικών των χωρών-μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης (4.12.2007) επισημάνθηκε η αναγκαιότητα να ενσωματωθεί και στις εθνικές ρυθμίσεις ο στόχος για την ευρωπαϊκή σύγκλιση των εποπτικών πρακτικών.

3. Διαφάνεια συναλλαγών

Ενώ η προληπτική εποπτεία αναμφίβολα αποτελεί κρίσιμο παράγοντα προστασίας των καταθετών, η ανάθεση στην Τράπεζα της Ελλάδος της αρμοδιότητας εποπτείας της διαφάνειας των συναλλαγών⁸ αποσκοπεί στο να περιορίσει την επίπτωση από τη διαφορά ως προς το επίπεδο πληροφόρησης και ως προς την ικανότητα αξιολόγησης μεταξύ πιστωτικών ιδρυμάτων και συναλλασσομένων και να ενισχύσει τη διαπραγματευτική δύναμη των τελευταίων. Όμως η αρμοδιότητα αυτή, αν και έχει ουσιώδη σημασία για τη λειτουργία του ανταγωνισμού προς όφελος των

---

⁸ Πέρα από το άρθρο 55Α του Καταστατικού της, η αρμοδιότητα αυτή της Τράπεζας της Ελλάδος προβλέπεται στο άρθρο 25, παρ. 6, του Ν. 3601/2007 “για τη θέσπιση κανόνων από την Τράπεζα της Ελλάδος σχετικά με τις πληροφορίες και τα στοιχεία που τα πιστωτικά ιδρύματα οφείλουν να παρέχουν στους συναλλασσομένους ως προς τους όρους των συναλλαγών για τη διασφάλιση της διαφάνειας και σαφήνειας”.

συναλλασσομένων, δεν καλύπτει όλα τα θέματα που σχετίζονται με την προστασία των καταναλωτών, ούτε βεβαίως αυτά που αφορούν την τήρηση των κανόνων ανταγωνισμού μεταξύ των πιστωτικών ιδρυμάτων.

Η συγκεκριμένη αρμοδιότητα της Τράπεζας της Ελλάδος αφορά μόνο τους όρους διαφάνειας και όχι γενικότερα θέματα της εξισορρόπησης των δικαιωμάτων και των υποχρεώσεων καταναλωτών και πιστωτικών ιδρυμάτων (π.χ. ζητήματα καταχρηστικότητας των γενικών όρων των συναλλαγών). Τέτοιου είδους θέματα εντάσσονται στο γενικό πλαίσιο προστασίας του καταναλωτή το οποίο υπάγεται στην αρμοδιότητα του Υπουργείου Ανάπτυξης, σύμφωνα και με τον πρόσφατο Ν. 3587/2007. Με βάση το νόμο αυτό, η αρμοδιότητα της Τράπεζας της Ελλάδος στο πεδίο της προστασίας του καταναλωτή τραπεζικών προϊόντων περιορίζεται στην έκφραση γνώμης προς το Υπουργείο Ανάπτυξης ως προς την επιβολή ποινής στα εποπτευόμενα από αυτήν ιδρύματα σε περίπτωση διαπίστωσης παράβασης των διατάξεων του εν λόγω νόμου.

Η Τράπεζα της Ελλάδος από το 1995 έχει επιβάλει στις τράπεζες λεπτομερές πλαίσιο υποχρεώσεων για ενημέρωση των συναλλασσομένων με αυτές, πριν από τη σύναψη και κατά τη λειτουργία της σύμβασης, προκειμένου να εξασφαλιστεί ότι οι συναλλασσόμενοι θα μπορούν να λαμβάνουν αποφάσεις έχοντας πλήρη συνείδηση των δικαιωμάτων και των υποχρεώσεών τους. Εξάλλου, η Τράπεζα της Ελλάδος δημοσιεύει στο διαδικτυακό της τόπο πίνακες με στοιχεία για τα επιτόκια και τις προμήθειες που χρεώνουν οι τράπεζες σε ορισμένες βασικές υπηρεσίες τους προς διασφάλιση του ανταγωνισμού, χωρίς όμως να περιορίζεται μόνο σ' αυτό. Ως προς τις διαφημίσεις, η Τράπεζα της Ελλάδος, παρόλο που δεν έχει αρμοδιότητα για την εκ των προτέρων έγκρισή τους, παρεμβαίνει για την αναστολή ή τροποποίησή τους, εφόσον αυτές δεν είναι σύμφωνες με τις αρχές διαφάνειας και σαφήνειας που έχει καθορίσει.

4. Αντιμετώπιση του ξεπλύματος χρήματος και της χρηματοδότησης της τρομοκρατίας

Ο Ν. 2331/24.8.1995 για την πρόληψη και καταστολή της νομιμοποίησης εσόδων από εγκληματικές δραστηριότητες, όπως τροποποιήθηκε από τον Ν. 3424/13.12.2005 για την πρόληψη χρησιμοποίησης του χρηματοπιστωτικού συστήματος με σκοπό την νομιμοποίηση εσόδων από εγκληματικές δραστηριότητες, αποτελεί το ισχύον νομοθετικό πλαίσιο για την πρόληψη των ενεργειών που οδηγούν στο “ξέπλυμα χρήματος” και τη χρηματοδότηση της τρομοκρατίας, το οποίο, μεταξύ άλλων, προβλέπει τις υποχρεώσεις των πιστωτικών ιδρυμάτων και των λοιπών χρηματοπιστωτικών οργανισμών για την αντιμετώπιση των ενεργειών που σχετίζονται με τα εγκλήματα αυτά και εξουσιοδοτεί την Τράπεζα της Ελλάδος να ελέγχει την εφαρμογή των σχετικών διατάξεων του νόμου από τα πιστωτικά ιδρύματα και τους εποπτευόμενους από αυτήν χρηματοπιστωτικούς οργανισμούς.

Η τήρηση των διατάξεων αυτών αποτελεί αναγκαία προϋπόθεση τόσο της επάρκειας του εσωτερικού ελέγχου (Παράρτημα 4 της ΠΔ/ΤΕ 2577/2006) όσο και της αντιμετώπισης του λειτουργικού κινδύνου και του κινδύνου φήμης. Σκοπός των ρυθμίσεων είναι να διασφαλιστεί η επάρκεια της πολιτικής και των μηχανισμών ελέγχου των τραπεζών για τον εντοπισμό και την αναφορά των ύποπτων συναλλαγών, καθώς η προληπτική εποπτεία της Τράπεζας της Ελλάδος εξαντλείται

στη διασφάλιση της επάρκειας και αποτελεσματικότητας των σχετικών διαδικασιών και στην επιβολή των αναγκαίων διορθωτικών μέτρων ή και κυρώσεων. Είναι φανερό ότι η επάρκεια των συστημάτων ελέγχου των τραπεζών συμβάλλει καθοριστικά και στην αποτελεσματική εφαρμογή του συνολικού νομοθετικού πλαισίου καταπολέμησης της εν λόγω εγκληματικής δραστηριότητας.

Η υποχρέωση αναφορών αποτελεί ευθύνη των Διοικήσεων των τραπεζών που προκύπτει άμεσα από το νόμο. Οι εν λόγω αναφορές δεν υποβάλλονται στην Τράπεζα της Ελλάδος, καθώς αυτή δεν έχει ανακριτικά καθήκοντα, αλλά στην Εθνική Αρχή Καταπολέμησης της Νομιμοποίησης Εσόδων από Παράνομες Δραστηριότητες, που είναι και η αρμόδια να τις αξιολογήσει ανακριτικά⁹. Επίσης, η αρμοδιότητα απαγόρευσης κίνησης λογαριασμών, μεταβίβασης ή εκποίησης περιουσιακών στοιχείων (πάγωμα) ανατίθεται στον Ανακριτή ή στο Δικαστικό Συμβούλιο και σε εξαιρετικές περιπτώσεις στον πρόεδρο της Εθνικής Αρχής¹⁰.

Εάν προκύψει ότι υπάρχουν στοιχεία που θα δικαιολογούσαν την αναφορά στην Αρχή και αυτή δεν έγινε, επιβάλλονται κυρώσεις, αφού προηγουμένως δοθεί η δυνατότητα στις τράπεζες να διατυπώσουν τις απόψεις τους. Προς το σκοπό αυτό, σύμφωνα με τη διεθνή πρακτική και για λόγους αποτελεσματικότητας, γίνονται έλεγχοι, κατά κύριο λόγο σε κεντρικό επίπεδο αλλά και σε επίπεδο υποκαταστημάτων, επειδή από τις μεμονωμένες συναλλαγές των υποκαταστημάτων δεν είναι πάντοτε δυνατόν να προκύψει η συνολική εικόνα του πελάτη ή της συναλλαγής.

---

⁹ Η ρύθμιση αυτή είναι ανεξάρτητη από την άρση του απορρήτου έναντι των ελεγκτών της ΤτΕ κατά τη διάρκεια των επιτόπιων ελέγχων για τις πάσης φύσεως συναλλαγές και σχετικούς κινδύνους.

¹⁰ Το άρθρο 5 του Ν. 2331/24.8.95, όπως συμπληρώθηκε από το άρθρο 6 του Ν. 3424/13.12.2005, ορίζει τις σχετικές προϋποθέσεις.